

پیام رئیس دانشکده به مناسبت روز معلم

سلام؛

اوراق زرین تاریخ تربیت سیمای درخشان مربیان نام‌آوری چون ابراهیم، موسی، عیسی، محمد (ص)، علی (ع) و فاطمه (س) و فرزندان پاکش را بر خود نقش ابدی زده است. آنان که با پیکار مقدس خویش حماسه‌های شکوهمند و جاوید در سازندگی انسان متعهد به وجود آوردند و با تزکیه و تعلم، کاخ بلند علم و فضیلت را بنا نهاده و پرچم توحید را برافراشتند.

سالروز شهادت مظلومانه متفکر شهید علامه مرتضی مطهری که یکی از پیروان واقعی مولایش علی (ع) بود، به زیبایی به عنوان روز معلم ثبت شده است و امسال سالروز شهادت آن بزرگ مرد تاریخ انقلاب اسلامی با ایام شهادت مولایش قرین گشته است. در تکریم مقام معلم همان بس که امیر مومنان علی (ع) می‌فرماید: «قُمْ عَنْ مَجْلِسِکَ لِابِیکَ وَ مُعَلِّمِکَ وَلَوْ کُنْتَ أَمِیراً؛ به پاس گرامیداشت پدر و معلم خود به پا خیز! گرچه پادشاه باشی» و شهریار فقیدمان چنین می‌سراید:

یک پدر بخشنده آب و گل است یک پدر روشنگر جان و دل است

لیک اگر پرسی کدامین برترین آنکه دین آموزد و علم یقین

اینجانب ضمن آرزوی قبولی طاعات و عبادات در این ماه مبارک و تسلیت ایام شهادت حضرت علی (ع) و استاد شهید مطهری و بزرگداشت روز معلم، بر خود فرض می‌دانم از صمیم قلب از همکاری صادقانه و کوشش خالصانه‌ی شما در راستای هدایت و ارشاد این نسل سرافراز، تقدیر و تجلیل نموده و صمیمانه‌ترین سپاس‌های خود را به شما فرزندان عاشقی که شمع وجود گرانقدر خویش را در طبق اخلاص نهاده و نهال نوپای امروز را به امید فردایی شکوفاتر با عصاره‌ی جان آبیاری می‌نمایید نثاران کنم.

آرزومندم؛ ذات اقدس احدیت شما خوبان را که در مسیر تحقق اهداف متعالی مکتب انسان ساز اسلام، از جان مایه می‌گذارید در کنف الطاف خاصه‌ی خویش قرار دهد.

دکتر وحید زمان زاده

رئیس دانشکده

و امروز شما عزیز گرامی ادامه این نهضت عظیم را بر عهده گرفته‌ای.
استاد عزیز برایتان در این راه آرزوی موفقیت می‌نمایم.

ضمن گرامیداشت سالگرد شهادت فیلسوف عالی مقام،

استاد شهید مرتضی مطهری و تبریک هفته تجلیل از مقام شامخ و بزرگ معلم،

از صمیم قلب از کوشش خالصانه شما در راستای هدایت و ارشادمان تقدیر و تجلیل می‌نمایم و صمیمانه‌ترین سپاس‌های خود را به شما فرزندگان عاشقی که شمع وجود گرانقدر خویش را در طبق اخلاص نهاده و نهال نوپای امروز را به امید فردایی شکوفاتر با عصاره جان آبیاری می‌نمایید ، نثارتان می‌کنم.

استاد گرانمایه/ معلم گرانقدر / آموزگار ارجمند.....

آنچه از بن جان می‌آید آن است که